

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. június 1.
Urunk mennybemenetele

Negyven nap

Negyven nap. Ennyi idő telt el a feltámadástól Jézus mennybemeneteléig. Az Apostolok Cselekedeteiben ugyanis ezt olvassuk: „Szenvedése után Jézus sokféleképpen bebizonyította, hogy él: negyven napon át ismételten megjelent az apostoloknak és beszélt az Isten országáról” (ApCsel 1,3). Ekkor az apostolok szeme láttára felemelkedett az égbe, egy felhő eltakarta, s ettől kezdve már nem láthatták tovább.

Negyven nap. Emberileg mérhető idő. Évezredek óta megfigyeljük a nap és a föld mozgását, s ennek segítségével mérni tudjuk az időt. A negyven nap a mi számunkra egy pontosan meghatározható időszakasz. Vajon a feltámadt Jézus számára is ugyanolyan hosszú ez a negyven nap, mint a mi számunkra? Ne válaszoljunk erre rögtön igennel, mert tévedhetünk. Gondoljuk csak meg: megtestesülésével és emberré válásával a Fiúisten, Jézus Krisztus időbeli létezését vállalt. Az örökkévaló Isten magára vette az idő köntösét. Emberi élete, időbeli létezése a halállal megszűnt. Amikor feltámad, akkor már nem vonatkozik rá az idő korlátja. Milyen a tér, a háromdimenziós tér határai sem vonatkoznak rá. Képes megjelenni olyan helyen, ahol az ajtók zárva vannak.

Azt viszonylag határozottan kijelenthetjük, hogy a mennybemenettel Jézus átlép az örökkévalóságba. De itt van ez a köztes idő a feltámadás és a mennybemenetel között, az emberileg negyven napként számolt idő. Nálunk időzik még egy kicsit az Úr, de már készül elhagyni a világot. Egy ideig még köztünk él, de már az örökkévalóság felé indul. Vajon az idő vagy az örök

kévalóság vonatkozik ezalatt a feltámadt Krisztusra? Nem mernék egyik mellett sem lándzsát törni, bízzuk ezt nálunk bölcsébbekre, de lehet, hogy ezt is csak odaát fogjuk megtudni.

A mennybemenetel, az ég felé emelkedés inkább azt foglalja magába, hogy Jézus kiemelkedik e térbeli világból, de nem mond semmit arról, hogy az időbeli világunkat is elhagyja, átlép az örökkévalóságba, pedig a mennybemenetel esetében erre is kell gondolnunk.

Negyven nap. Negyven év. Néhány évtized. Kinek több, kinek kevesebb. Ennyi az időnk itt a földön, amíg élünk. Hamar elmúlik. Milyen használjuk fel életünk éveit, napjait? Jó lenne találni helyes célirányt, értelmet, mert ez határozza meg örök sorsunkat, ami nem fog elmúlni, mert örökké tart. Egyesek számára örök kárhozhatnak, másoknak örök boldogságnak hívják. Örökké Isten nélkül vagy Istennel.

Örökkévalóság

Gyerkek szokták kérdezni, hol van a mennyország? Hová ment Jézus? Hová jutunk a feltámadás után?

E gyermeki kérdések sokszor a felnőttek számára is megválaszolatlanok maradnak. A mennyországot ne egy helynek képzeljük valahol a galaxisokon túl, hiszen nem köthető a teremtett világ dimenzióihoz. Inkább gondoljunk az örökkévalóságra. Az időn kívüliség ugyan éppoly megfoghatatlan számunkra, mint a téren kívüliség, de talán mégis többet elárul Isten titkából. Isten a mennybe, az örökkévalóságba, az örökké tartó boldogságra hív minket. Arra, hogy örökké vele éljünk és boldogok legyünk. Hát nem mindegy, hogy hol van ez? Lássuk be: a „hová” és a „hol” kérdéseknek nem sok értelme van, amikor a mennyről beszélünk.

Mutass utat!

Urunk, Jézus! Földi küldetésed teljesítése után visszatértél Atyádhoz a mennybe.

Tőle jöttél s most hozzá térsz vissza. A mennybemenetel számodra megdicsőülést jelent. Te minden embert a mennybe hívsz és megmutatod nekünk az üdvösségre vezető utat.

Add nekünk az állhatatosságot és a hűséget, hogy soha el ne hagyjunk téged, aki biztos utunk vagy az Atyához. Segíts, hogy szüntelenül vágyakozzunk az üdvösségre és mindent megtegyünk annak érdekében, hogy halálunk és feltámadásunk után elnyerjük. Mutass nekünk utat a menny felé! Vezess minket az örök életre!

Urunk mennybemenetele

ApCsel 1,1-11
Ef 1,17-23
Mt 28-16-20

Hétfő

ApCsel 19,1-8
Jn 16,29-33

Kedd

ApCsel 20,17-27
Jn 17,1-11a

Szerda

ApCsel 20,28-38
Jn 17,11b-19

Csütörtök

ApCsel 22,30;23,6-11
Jn 17,20-26

Péntek

ApCsel 25,13-21
Jn 21,15-19

Szombat

ApCsel 28,16-20.
30-31
Jn 21,20-25

Pünkösd-vasárnap

ApCsel 2,1-11
Róm 8,22-27
Jn 20,19-23